

Ministerul Finanțelor Publice

Agencia Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice
a județului Suceava
Biroul Soluționare Contestații

DECIZIA NR. _152_
din __22.11.2010__

**privind soluționarea contestației formulată de
S.C. XXX SRL Suceava cu sediul în
Str. X județul Suceava,
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice
a județului Suceava sub nr. X din 15.10.2010.**

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Suceava prin adresa nr. X din 13.10.2010, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr. X din 15.10.2010, cu privire la contestația formulată de **S.C. XXX SRL** cu sediul în municipiul Suceava, X

S.C. XXX S.R.L. contestă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. X din 16.08.2010, înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală Suceava sub nr. X din 17.08.2010, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală încheiat la data de 12.08.2010, înregistrat sub nr. X din 16.08.2010, privind suma de **X lei**, reprezentând majorări de întârziere aferente TVA.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut la art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 205 și 209 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este învestită să se pronunțe asupra contestației.

I. Petenta consideră că stabilirea sumei de X lei, reprezentând majorări de întârziere, nu are temei legal și, prin urmare, solicită anularea acesteia.

Contestatoarea precizează că organul de control a procedat la calcularea taxei pe valoarea adăugată colectată pentru perioada cuprinsă între data la care ar fi fost înregistrată în scop normal de TVA și data la care s-a înregistrat în scopuri de TVA, stabilindu-se majorări de întârziere în sumă de **X lei**, prin interpretarea eronată a pct. 62 alin. 2 din H.G. 44/2004.

De asemenea, precizează că majorările de întârziere în sumă de **X lei** s-au calculat avându-se în vedere că scadența pentru TVA de plată suplimentară este 25 a lunii următoare celei în care se încheie luna respectivă.

Totodată, susține că organele de inspecție fiscală fac abstracție de prevederile art. 145 - **Sfera de aplicare a dreptului de deducere** din Codul fiscal și consideră că TVA colectată este și creanța fiscală care ar trebui achitată lunar.

Societatea precizează că organele de inspecție fiscală au determinat TVA colectată și au stabilit că, pentru această sumă de plată, datorează majorări de întârziere, fără să acorde dreptul de a deduce a TVA, conform prevederilor art. 145 alin. 4 din Codul fiscal.

De asemenea, în cuprinsul raportului de inspecție fiscală se face trimitere la o serie de prevederi legale, dar pe care organele de inspecție le interpretează unilateral.

Contestatoarea susține că prevederile art. 153 alin. 1 lit. b, pct. 62 alin. 4 și 5 din HG 44/2004 ar trebui corelate și cu cele ale art. 145 și consideră că trebuiau avute în vedere prevederile art. 145 alin. 4 care dă dreptul contribuabilului să deducă TVA și înainte de înregistrarea ca plătitor de TVA.

Societatea susține că, în conformitate cu pct. 45 alin. 1 din H.G. nr. 44/2004, a desfășurat activități economice care îi permit deducerea TVA, în conformitate cu art. 145 alin. 4 și art. 146 alin. 1 lit. a din Codul fiscal.

Petenta precizează că, în conformitate cu prevederile art. 157 alin. 1, plata taxei la buget se face prin decontul de TVA, iar suma de plată se calculează prin scăderea din suma reprezentând TVA colectată suma reprezentând TVA dedusă, iar dacă această sumă de plată nu este achitată până la data depunerii decontului atunci începând cu ziua următoare agentul economic datorează majorări de întârziere.

Contestatoarea susține că, în conformitate cu prevederile art. 111 din Codul de procedură fiscală, creanțele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevăzute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementează, Codul fiscal nestabilind că un agent economic este obligat să achite sumele reprezentând TVA colectată în prima lună a trimestrului următor.

De asemenea, consideră că, în conformitatea cu prevederile art. 157 alin. 1 din Legea nr. 571/2003, creanța fiscală este determinată de data depunerii decontului de TVA din care rezultă atât sumele colectate cât și sumele deduse, majorările în sumă de **X lei** calculate de organul de control neavând bază legală.

În susținerea contestației petenta invocă prevederile pct. 62 alin.2 și alin. 3 din H.G. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicarea a Legii 571/2003 privind Codul fiscal și menționează că dacă se înregistra normal în scopuri

de TVA, conform art. 153 din Legea 571/2003, avea dreptul la deducere a taxei pe valoarea adăugată.

Petenta susține că prevederile legale în vigoare dau dreptul agentului economic să deducă TVA chiar și înainte de înregistrarea ca plătitor de TVA, iar majorările de întârziere se calculează numai pentru creanțele fiscale care au termene de scadență prevăzute în Codul fiscal.

De asemenea, precizează că în cuprinsul raportului de inspecție fiscală organul de control nu menționează care este temeiul legal pentru plata taxei pe valoarea adăugată colectată lunar și care este termenul de scadență și că nu a precizat din ce motive art. 145 alin. 4 din Codul fiscal nu este aplicabil societății și că nu poate deduce TVA concomitent cu TVA colectată calculată în urma verificării.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. X din 16.08.2010, înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. X din 17.08.2010, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală încheiat la data de 12.08.2010, înregistrat sub nr. X din 16.08.2010, s-au stabilit în sarcina societății obligații fiscale în sumă X lei, reprezentând majorări de întârziere aferente TVA, din care petenta contestată suma de X lei.

Inspecția fiscală desfășurată la **SC XXX SRL** din municipiul Suceava a avut ca obiectiv verificarea legalității și conformității declarațiilor fiscale, corectitudinii și exactității îndeplinirii obligațiilor de către contribuabil, respectării prevederilor legislației fiscale și contabile, verificarea sau stabilirea, după caz, a bazelor de impunere, stabilirea diferențelor obligațiilor de plată și accesoriilor aferente acestora.

În ceea ce privește TVA, pentru perioada verificată (01.09.2007-31.03.2010), societatea a evidențiat TVA colectată în sumă de X lei, TVA deductibilă în sumă de X lei, rezultând TVA de plată în sumă de X lei. În perioada verificată societatea a achitat TVA în sumă de X lei, rezultând TVA de plată în sumă de **X lei**, achitată în termen, în luna aprilie.

Din verificarea efectuată prin sondaj în vederea determinării modului în care societatea a respectat prevederile legale cu privire la realitatea taxei pe valoarea adăugată s-a constatat că societatea a depus declarația 010, înregistrată la D.G.F.P. Suceava sub nr. X, privind înregistrarea în scopuri de TVA începând cu data de 01.09.2007, dată la care societatea comercială în cauză a întocmit evidența privind TVA conform prevederilor legale.

Organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a depășit plafonul de 35.000 euro în luna martie 2007, respectiv a înregistrat o cifră de afaceri în sumă de X lei și că în acest caz societatea trebuia să se înregistreze ca plătitor de TVA conform art. 153 alin. 1, lit. b, din Legea 571/2003, astfel:

- solicitarea înregistrării în scopuri de TVA la organul fiscal în termen de 10 zile de la sfârșitul lunii în care a atins sau a depășit acest plafon, în acest caz până la data de 10.04.2007;

- să se comporte ca un plătitor de TVA începând cu ziua imediat următoare lunii următoare celei în care ar fi fost înregistrată în scopuri de TVA, respectiv 01.05.2007.

Organele de inspecție fiscală au calculat în timpul controlului TVA în sumă de X lei, pe care societatea avea obligația să o colecteze dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă în perioada 01.05.2007-31.08.2007.

Pentru stabilirea bazei de impozitare a taxei pe valoarea adăugată asupra căreia s-a aplicat cota de 19% prevăzută de lege s-a avut în vedere contrapartida obținută de societate din partea cumpărătorilor, respectiv veniturile pe care societatea le-a obținut din vânzarea mărfurilor, respectiv din prestările de servicii, după cum urmează:

Luna	Venituri	TVA
Mai		
Iunie		
Iulie		
August		
Total	X	X

Organele de inspecție precizează că s-au avut în vedere prevederile art. 152 alin. 6, art. 153 alin. 1 lit. b, art. 137 alin. 1 și art. 140 alin. 1 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, precum și prevederile pct. 62 alin. 2 lit. b și alin. 4 și 5 din HG 44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Legii 571/2003 privind Codul fiscal.

Pentru neachitarea la termen a taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în perioada mai 2007 – septembrie 2007 s-au calcula majorări de întârziere în sumă de X lei, avându-se în vedere că scadența pentru TVA de plată suplimentară este de 25 lunii celei în care se încheie luna respectivă.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile contestatoarei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

Referitor majorările de întârziere în sumă de X lei, aferente taxei pe valoarea adăugată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe asupra legalității stabilirii bazei de calcul a accesoriilor, în condițiile în care organele de inspecție fiscală au determinat taxa pe valoarea adăugată de plată la nivelul taxei colectate, pentru perioada cuprinsă între data la care societatea ar fi fost înregistrată în mod normal în scopuri de TVA și data la care s-a înregistrat în scopuri de TVA, fără să țină cont de taxa aferentă achizițiilor din perioada respectivă, întrucât societatea nu a solicitat înregistrarea în scopuri de TVA în termenul prevăzut de lege.

În fapt, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere în sumă de **X lei** pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de X lei, stabilită și neachitată, pentru perioada mai 2007 – august 2007.

În drept, în speță sunt aplicabile:

- prevederile art. 119 și 120 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată la data de 31.07.2007, aplicabile în speță, unde se precizează:

„ ART. 119

Dispoziții generale privind majorări de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.

ART. 120

Majorări de întârziere

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.”

Din textele de lege se înțelege că se datorează majorări de întârziere pentru obligațiile de plată care nu au fost achitate la scadență.

Aceste majorări se calculează pentru perioada cuprinsă între data scadenței sumei datorate și data achitării aceluși debit.

Din documentele existente la dosarul cauzei, se reține că societatea s-a înregistrat ca plătitor de TVA începând cu data de 01.09.2007, dar avea obligația să se comporte ca plătitor de TVA începând cu data de 01.05.2007, întrucât a depășit plafonul de scutire de 35.000 euro în luna martie 2007.

În urma verificării efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat că, dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă, conform prevederilor legale, pentru perioada mai 2007 – august 2007, societatea avea obligația să colecteze o taxă pe valoarea adăugată în sumă de X lei.

Întrucât societatea a colectat această taxă cu întârziere, prin decontul de TVA depus pentru luna septembrie 2007, în condițiile în care acesta avea obligația să o colecteze în perioada mai 2007 – august 2007, organele de inspecție fiscală au stabilit că pentru taxa pe valoarea adăugată suplimentară de X lei, calculată de organele de inspecție fiscală la nivelul taxei pe valoarea adăugată colectate din acea perioadă, majorări de întârziere aferente în sumă de X lei.

Întrucât societatea nu a achitat în termen TVA stabilită suplimentar în perioada mai 2007 – august 2007, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere în sumă de X lei, avându-se în vedere că scadența pentru TVA de plată suplimentară este de 25 a lunii următoare celei în care se încheie luna respectivă.

Societatea consideră că stabilirea sumei de **X lei**, reprezentând majorări de întârziere, nu are temei legal, susținând că au fost interpretate eronat prevederile pct.

62 alin. 2 din H.G. 44/2004 și că organele de inspecție fiscală au făcut abstracție de prevederile art. 145 din Codul fiscal.

Contestatoarea precizează că organele de inspecție fiscală au determinat TVA colectată și au stabilit că pentru această sumă de plată datorează majorări de întârziere, fără să acorde dreptul de a deduce a taxei pe valoarea adăugată pentru achizițiile din perioada respectivă, conform prevederilor art. 145 alin. 4 din Codul fiscal.

- Potrivit art. 152 alin. 6 și ale art. 153 alin. 1 lit. b, din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

„ART. 152

Regimul special de scutire pentru întreprinderile mici

(6) Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire și a cărei cifră de afaceri, prevăzută la alin. (2), este mai mare sau egală cu plafonul de scutire în decursul unui an calendaristic, trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 153, în termen de 10 zile de la data atingerii sau depășirii plafonului. Data atingerii sau depășirii plafonului se consideră a fi prima zi a lunii calendaristice următoare celei în care plafonul a fost atins sau depășit. Regimul special de scutire se aplică până la data înregistrării în scopuri de TVA, conform art. 153. Dacă persoana impozabilă respectivă nu solicită sau solicită înregistrarea cu întârziere, organele fiscale competente au dreptul să stabilească obligații privind taxa de plată și accesoriile aferente, de la data la care ar fi trebuit să fie înregistrat în scopuri de taxă, conform art. 153.”

- Prevederile pct. 62 lit. b din H.G. 44/2004 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii 571/2003 privind Codul fiscal, precizează că:

„(2) În cazul în care persoana impozabilă a atins sau a depășit plafonul de scutire și nu a solicitat înregistrarea conform prevederilor art. 152 alin. (6) din Codul fiscal, organele fiscale competente vor proceda după cum urmează: [...]

b) în cazul în care nerespectarea prevederilor legale este identificată după înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, organele de control vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal, pe perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege și data la care a fost înregistrată.

(3) După determinarea taxei de plată conform alin. (2), organele fiscale competente vor stabili obligațiile fiscale accesorii aferente conform prevederilor legale în vigoare.”

Conform textelor de lege enunțate, persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire și a cărei cifră de afaceri este mai mare sau egală cu plafonul de scutire în decursul unui an calendaristic, trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform prevederilor art. 153, în termen de 10 zile de la data atingerii sau depășirii plafonului. De asemenea, data atingerii sau depășirii plafonului se consideră a fi prima zi a lunii calendaristice următoare celei în care plafonul a fost atins sau depășit. Regimul special de scutire se aplică până la data înregistrării în scopuri de TVA, conform art. 153. Dacă persoana impozabilă respectivă nu solicită sau solicită înregistrarea cu întârziere, organele fiscale competente au dreptul să stabilească obligații privind taxa de plată și accesoriile aferente de la data la care ar fi trebuit să fie înregistrat în scopuri de taxă, conform art. 153.

De asemenea, în cazul în care persoana impozabilă a atins sau a depășit plafonul de scutire și nu a solicitat înregistrarea, organele fiscale, în cazul în care nerespectarea prevederilor legale este identificată după înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA, vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal, pe perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege și data la care a fost înregistrată.

După determinarea taxei de plată, organele fiscale competente vor stabili obligațiile fiscale accesorii aferente conform prevederilor legale în vigoare.

Organele de inspecție fiscală au constatat că societatea s-a înregistrat ca plătitor de TVA începând cu data de 01.09.2007, deși avea obligația să se comporte ca plătitor de TVA începând cu prima zi a lunii următoare celei în care ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă, respectiv 01.05.2007.

Astfel, organele de inspecție au stabilit pentru perioada 01.05.2007 – 31.08.2007 o taxă pe valoare adăugată în sumă de X lei, pe care societatea avea obligația să o colecteze, dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă pe valoarea adăugată.

Întrucât societatea a declarat acesta sumă cu întârziere, respectiv prin decontul din luna septembrie 2007, organele de inspecție au calculat majorări de întârziere începând cu data de 01.05.2007, dată de la care avea obligația să se înregistreze și data la care s-a înregistrat și a colectat această sumă.

În conformitate cu prevederile art. 152 alin. 8, din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, „**Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire:**

a) nu are dreptul la deducerea taxei aferente achizițiilor, în condițiile art. 145 și 146;

b) nu are voie să menționeze taxa pe factură sau alt document.

Din textul de lege enunțat se înțelege că persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire nu are dreptul la deducerea taxei aferentă achizițiilor.

În ceea ce privește susținerea contestatoarei că la calculul majorărilor de întârziere că în perioada mai 2007 – august 2007 organele de inspecție fiscală nu au influențat taxa pe valoarea adăugată colectată în sumă de X lei, din perioada respectivă, cu taxa pe valoarea adăugată la care avea dreptul de deducere, nu poate fi

reținută în soluționarea favorabilă a cauzei, întrucât contravine prevederilor pct. 65 62 din normele metodologice de aplicare a Codului fiscal.

La pct. 62 alin. 4 din HG 44/2004 privind aprobarea normelor metodologice de aplicare a Legii 571/2003, se face precizarea că:

„Persoanele impozabile care nu au solicitat înregistrarea în scopuri de TVA în termenul prevăzut de lege, indiferent dacă au făcut sau nu obiectul controlului organelor fiscale competente, au dreptul să ajusteze în primul decont depus după înregistrare sau, după caz, într-un decont ulterior, în condițiile prevăzute la art. 145 - 149 din Codul fiscal:

a) taxa deductibilă aferentă bunurilor aflate în stoc și serviciilor neutilizate la data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege;

Din cele relatate se înțelege că persoanele impozabile care nu au solicitat înregistrarea în scopuri de TVA în termenul prevăzut de lege, indiferent dacă au făcut sau nu obiectul controlului organelor fiscale competente, au dreptul să ajusteze în primul decont depus după înregistrare sau, după caz, într-un decont ulterior, taxa deductibilă aferentă bunurilor aflate în stoc și serviciilor neutilizate la data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege.

Urmare celor precizate anterior, se înțelege că societatea are drept de deducere pentru achizițiile efectuate înainte de înregistrarea acesteia în scopuri de taxă doar printr-un decont de TVA depus ulterior înregistrării ca plătitor, în acest caz ulterior datei de 01.09.2007.

Referitor la susținerea petentei conform căreia *prevederile legale în vigoare dau dreptul agentului economic să deducă TVA chiar și înainte de înregistrarea ca plătitor de TVA, iar majorările de întârziere se calculează numai pentru creanțele fiscale care au termene de scadență prevăzute în codul fiscal*, acesta nu poate fi reținută în susținerea favorabilă a cauzei întrucât societatea are dreptul la deducerea taxei pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor efectuate între data la care ar fi trebuit să se înregistreze ca plătitor de TVA și data înregistrării, numai că, așa cum rezultă din testele de lege menționate, persoana impozabilă are dreptul să-și exercite acest drept numai după data înregistrării acesteia în scopuri de taxă, printr-un decont de TVA depus ulterior înregistrării ca plătitor, respectiv după 01.09.2007.

Referitor la susținerea contestatoarei conform căreia *în cuprinsul raportului de inspecție fiscală organul de control nu a precizat care este temeiul legal pentru plata TVA colectată lunar și care este termenul de scadență*, acesta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei, întrucât în luna martie 2007, momentul la care trebuia să se înregistreze ca plătitor de TVA, prin estimare, societatea depășea la sfârșitul anului cifra de afaceri de 100.000 euro (35.000 euro x 4 trim.), la 31.12.2007 societatea realizând de altfel o cifră de afaceri de X lei.

În conformitate cu prevederile art. 156 alin. 4 din Legea 571/2003, **„Întreprinderile mici care se înregistrează în scopuri de TVA, conform art. 153, în cursul anului, trebuie să declare cu ocazia înregistrării cifra de afaceri obținută, recalculată în baza activității corespunzătoare unui an calendaristic**

întreg. Dacă această cifră de afaceri recalculată depășește plafonul prevăzut la alin. (2), în anul respectiv perioada fiscală va fi luna calendaristică, conform alin. (1).

Având în vedere cele precizate anterior, se reține că perioada fiscală este luna calendaristică, întrucât în anul 2007 societatea a înregistrat o cifră de afaceri anuală mai mare de 100.000 euro.

Pentru stabilirea termenului de plată pentru TVA stabilită suplimentar s-au avut în vedere prevederile art. 134 alin. 3 din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează că: **„Exigibilitatea plății taxei reprezintă data la care o persoană are obligația de a plăti taxa la bugetul statului, conform prevederilor art. 157 alin. (1). Această dată determină și momentul de la care se datorează majorări de întârziere pentru neplata taxei”**.

Conform art. 157 alin. 1 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, **„Orice persoană trebuie să achite taxa de plată organelor fiscale până la data la care are obligația depunerii unuia dintre deconturile sau declarațiile prevăzute la art. 156² și 156³.”**

Având în vedere cele menționate anterior, se consideră că termenul de plată pentru TVA de plată este de 25 a lunii următoare, iar, conform prevederilor art. 157 alin. 1 din Legea 571/2003, această dată a determinat și momentul la care s-au calculat majorări de întârziere pentru neplata taxei.

Față de cele prezentate anterior, se reține faptul că în mod legal organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere în sumă de **X lei** aferente TVA în sumă de **X lei** pe care societatea avea obligația să o colecteze dacă era înregistrată normal în scopuri de TVA în perioada 01.05.2007 – 31.08.2007, drept pentru care urmează **a se respinge** contestația formulată pentru majorările de întârziere în sumă de **X lei, ca neîntemeiată**.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 152 alin. 6 și alin.8, art. 153 alin. 1 lit. b, art. 156 alin. 4, art. 134 alin. 3, art. 157 alin. 1 din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal, pct. 44 și 62 lit. b din H.G. 44/2004 privind aprobarea normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, republicată, se:

D E C I D E :

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de **S.C. XXX SRL Suceava SRL** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. X din 17.08.2010, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală încheiat 12.08.2010, privind suma de **X lei**, reprezentând accesorii TVA.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.